

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 12. júna 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Pojem ‚súdny orgán členského štátu‘ — Tribunal Arbitral Tributário — Smernica 69/335/EHS — Články 4 a 7 — Zvýšenie základného imania kapitálovej spoločnosti — Kolková daň účinná k 1. júlu 1984 — Následné zrušenie tejto dane a neskôr jej opätovné zavedenie“

Vo veci C-377/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) z 31. mája 2013 a doručený Súdnemu dvoru 3. júla 2013, ktorý súvisí s konaním:

Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, podpredseda Súdneho dvora K. Lenaerts (spravodajca), sudcovia G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA, v zastúpení: F. Fernandes Lourenço, advogado,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão a A. Cunha, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: P. Guerra e Andrade a L. Lozano Palacios, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 8. apríla 2014,

* Jazyk konania: portugalcina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 4 a 7 a článku 10 písm. a) smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania (Ú. v. ES L 249, s. 25; Mim. vyd. 09/001, s. 11), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985 (Ú. v. ES L 156, s. 23; Mim. vyd. 09/001, s. 122).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Ascendi Beiras Litoral e Alta, Auto Estradas das Beiras Litoral e Alta SA (ďalej len „Ascendi“) a Autoridade Tributária e Aduaneira (daňová a colná správa) vo veci rozhodnutia tejto správy zo 6. augusta 2012, ktorým sa Ascendi zamieta vrátenie kolkových daní, ktoré Ascendi zaplatila za štyri transakcie zvýšenia kapitálu, ktoré uskutočnila od decembra 2004 do novembra 2006 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Cieľom smernice 69/335, ako vyplýva z jej prvého odôvodnenia, je podporovať voľný pohyb kapitálu, čo sa považuje za jednu zo základných slobôd nevyhnutných na vytvorenie jednotného vnútorného trhu. Na tento účel sa smernica zameriava, ako to vyplýva zo šiesteho až ôsmeho odôvodnenia, na zosúladenie dane, ktorej predmetom sú vklady do spoločností v Únii, a to vytvorením jedinej dane z tvorby a zo zvyšovania základného imania, ktorú možno vybrať len jediný raz v rámci vnútorného trhu, a odstránením všetkých ďalších nepriamych daní, ktoré majú rovnaké vlastnosti ako táto jediná daň.
- 4 Na tento účel článok 1 smernice 69/335 stanovuje že „členské štáty zaťažia daňou príspevky kapitálu do kapitálových podnikov, ktoré budú zosúladené v súlade s ustanoveniami článkov 2 až 9 a ďalej nazývané ‚kapitálové dane‘ [členské štáty zdania vklady do kapitálových spoločností daňou harmonizovanou v súlade s ustanoveniami článkov 2 až 9 tejto smernice, ďalej len ‚kapitálové dane‘ – *neoficiálny preklad*]“.
- 5 Smernica 85/303 zaviedla do smernice 69/335 niektoré dôležité zmeny, najmä do článku 4 ods. 2 a článku 7 tejto smernice. Druhé až štvrté odôvodnenie smernice 85/303 stanovujú:

„keďže ekonomický efekt kapitálovej dane je škodlivý pre preskupovanie a rozvoj podnikov; keďže takéto účinky sú obzvlášť škodlivé v súčasnej ekonomickej situácii, v ktorej existuje výsostná potreba udeľovania priorit pre stimuláciu investícií;

keďže najlepšie riešenie pre dosiahnutie týchto cieľov by bolo zrušiť kapitálovú daň; keďže však straty príjmov, ktoré by mohli vyplývať z takého opatrenia, sú neakceptovateľné pre určité členské štáty, keďže členský štát musí dostať príležitosť na oslobodenie alebo podliehanie kapitálovej dani všetky alebo niektoré operácie prichádzajúcich v rámci jeho rozsahu [členské štáty by preto mali mať možnosť oslobodiť od kapitálovej dane alebo zdaň kapitálovou daňou všetky alebo časť transakcií spadajúcich do pôsobnosti tejto dane – *neoficiálny preklad*]...;

keďže by malo byť povinné vyňatie pre transakcie súčasne podriadené redukovanej sadzbe kapitálovej dani“.

- 6 Článok 4 smernice 69/335 v znení vyplývajúcom zo smernice 85/303 (ďalej len „smernica 69/335“) stanovoval:

„1. Nasledujúce transakcie budú podliehať kapitálovej dani:

...

- c) zvýšenie kapitálu [základného imania – *neoficiálny preklad*] kapitálového podniku príspevkom aktív ľubovoľného druhu;

...

2. Nasledovné transakcie môžu, do rozsahu, v ktorom boli zdanené sadzbou 1 % k 1. júlu 1984, aj naďalej podliehať kapitálovej dani:

- a) zvýšenie kapitálu [základného imania – *neoficiálny preklad*] kapitálového podniku kapitalizáciou ziskov alebo permanentných alebo dočasných rezerv;

“

- 7 Podľa článku 7 smernice 69/335:

„1. Členské štáty oslobodia od kapitálovej dane transakcie iné než tie, ktoré sú uvádzané v článku 9, ktoré boli k 1. júlu 1984 oslobodené od dane alebo zdaňované sadzbou 0,50 % alebo menej.

Oslobodenie od dane bude podliehať podmienkam, ktoré boli aplikované pri tom dátume, kvôli umožneniu vyňatia alebo, čo tiež môže byť, kvôli zavedeniu poplatkov pri sadzbe 0,50 % alebo menej.

...

2. Členské štáty môžu alebo vyňať z kapitálovej dane všetky transakcie iné než tie, na ktoré sa vzťahuje odsek 1, alebo uvažovať na nich daň pri jednoduchej [jednotnej – *neoficiálny preklad*] sadzbe nepresahujúcej 1 %.

“

- 8 Článok 10 písm. a) smernice 69/335 stanovil:

„Okrem kapitálových daní členské štáty nebudú uplatňovať z hľadiska podnikov, firiem, združení alebo právnických osôb pracujúcich pre zisk akékoľvek dane z hľadiska:

- a) transakcií vzťahujúcich sa na článok 4;

“

- 9 Lehota na prebratie smernice 85/303 bola stanovená do 1. januára 1986.

- 10 Smernica 69/335 bola zrušená smernicou Rady 2008/7/ES z 12. februára 2008 o nepriamych daniach z navyšovania kapitálu (Ú. v. EÚ L 46, s. 11). K tomuto zrušeniu však došlo až po tom, čo nastali skutkové okolnosti vo veci samej.

Vnútroštátne právo

- 11 Článok 145 zoznamu sadzieb kolkových daní (Tabela Geral do Imposto de Selo, ďalej len „TGIS“), schváleného zákonným dekrétom č. 21196 z 28. novembra 1932, v znení platnom k 1. júlu 1984, stanovoval:

„Posilnenie alebo zvýšenie kapitálu spoločností zo sumy zvýšenia:

- a) osobné spoločnosti – 5 promile (kolková daň);
- b) kapitálové spoločnosti... – 2 % (kolková daň);
- c) iné spoločnosti – 7 promile (kolková daň).

1. Pri spoločnostiach uvedených pod písmenami a) a c) sa pridáva kolková daň uvedená v článku 93.

2. Od dane je oslobodené posilnenie alebo zvýšenie základného imania uskutočnené v peniazoch.“

- 12 Neskôr zákonný dekrét č. 223/91 z 18. júna 1991, ktorý zmenil znenie článku 145 ods. 2 TGIS, od kolkovej dane oslobodil „posilnenie alebo zvýšenie základného imania kapitálových spoločností“, čím oslobodil od kolkovej dane zvýšenia základného imania kapitálových spoločností bez ohľadu na to, akým spôsobom sa toto zvýšenie uskutoční.
- 13 Podľa zákonného dekrétu č. 322-B/2001 zo 14. decembra 2001 doplnením článku 26.3 do TGIS sa kolkovou daňou vo výške 0,40 % zo sumy zvýšenia zdaňovalo akékoľvek zvýšenie základného imania kapitálových spoločností bez ohľadu na spôsob uskutočnenia týchto zvýšení.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 14 Ascendi, kapitálová spoločnosť, od 15. decembra 2004 do 29. novembra 2006 uskutočnila štyri transakcie zvýšenia svojho kapitálu formou konverzie pohľadávok svojich akcionárov na základné imanie z dôvodu, že akcionári predtým tejto spoločnosti poskytli vedľajšie plnenia. Za tieto zvýšenia kapitálu Ascendi celkovo zaplatila 205 381,95 eura z titulu kolkovej dane, ako aj notárskych a registračných poplatkov.
- 15 Ascendi 28. marca 2008 požiadala Autoridade Tributária e Aduaneira o vrátenie súm, ktoré zaplatila ako kolkovú daň za uvedené transakcie zvýšenia kapitálu. Táto žiadosť bola zamietnutá sporným rozhodnutím.
- 16 Ascendi predložila vec Tribunal Arbitral Tributário (arbitrážny súd konajúci v daňových veciach).
- 17 V návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa Tribunal Arbitral Tributário v prvom rade domnieva, že spĺňa všetky podmienky stanovené v článku 267 ZFEÚ na to, aby bol považovaný za súdny orgán členského štátu v zmysle tohto článku.
- 18 Následne sa Tribunal Arbitral Tributário pýta, či zákonný dekrét č. 322-B/2001, na ktorom je založené sporné rozhodnutie, je v súlade s článkami 4 a 7 a článkom 10 písm. a) smernice 69/335. Na tento účel sa najprv odvoláva na tvrdenie Ascendi, ktorá pripomína, že v Portugalsku sú transakcie zvýšenia kapitálu od roku 1991 podľa zákonného dekrétu č. 223/91 oslobodené od kolkovej dane a že v osobitnom prípade zvýšení kapitálu v peniazoch sa oslobodenie uplatňovalo už od mája 1984. Preto opätovné zavedenie kolkovej dane v priebehu roka 2001 zákonným dekrétom č. 322-B/200 podľa Ascendi porušuje ustanovenia tejto smernice.

- 19 Tribunal Arbitral Tributário zdôrazňuje, že Autoridade Tributária e Aduaneira toto tvrdenie spochybnila. Podľa nej článok 7 ods. 1 smernice 69/335 v súvislosti s transakciami zvýšenia kapitálu len ukladá členským štátom povinnosť oslobodiť od kapitálovej dane transakcie, ktoré boli k 1. júlu 1984 oslobodené od dane alebo zdaňované sadzbou 0,50 % alebo menej. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na transakcie zvýšenia kapitálu dotknuté vo veci samej, ktoré boli uskutočnené iným spôsobom než peňažnými vkladmi. Na takéto transakcie totiž vnútroštátna právna úprava k 1. júlu 1984 uplatňovala kolkovú daň so sadzbou vyššou než 0,50 %.
- 20 Tribunal Arbitral Tributário sa napokon domnieva, že odpoveď jasne nevyplýva z judikatúry Súdneho dvora. Vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok *Optimus – Telecomunicações* (C-366/05, EU:C:2007:366), sa totiž transakcia zvýšenia kapitálu uskutočnila formou peňažných vkladov. Táto posledná transakcia teda bola na rozdiel od transakcií dotknutých vo veci samej k 1. júla 1984 od kolkovej dane oslobodená.
- 21 Za týchto podmienok Tribunal Arbitral Tributário rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni článok 4 ods. 1 písm. c), článok 4 ods. 2 písm. a), článok 7 ods. 1 a článok 10 písm. a) smernice 69/335... vnútroštátnej právnej úprave, akou je zákonný dekrét č. 322-B/2001 zo 14. decembra 2001, ktorý kolkovou daňou zdanil transakcie zvýšenia základného imania kapitálových spoločností uskutočnené formou konverzie pohľadávok akcionárov vyplývajúcich z vedľajších plnení, ktoré boli predtým uskutočnené v prospech spoločnosti, hoci tieto vedľajšie plnenia boli uskutočnené v peniazoch, ak sa vezme do úvahy, že k 1. júlu 1984 vnútroštátne predpisy zdaňovali vyššie uvedené zvýšenia kapitálu, ktoré boli uskutočnené týmto spôsobom, kolkovou daňou vo výške 2 % a že k rovnakému dátumu zvýšenia kapitálu uskutočnené v peniazoch boli od uvedenej dane oslobodené?“

O právomoci Súdneho dvora

- 22 Na úvod treba preskúmať, či sa má Tribunal Arbitral Tributário považovať za súdny orgán členského štátu v zmysle článku 267 ZFEÚ.
- 23 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pri posudzovaní, či má vnútroštátny orgán povahu „súdneho orgánu“ v zmysle článku 267 ZFEÚ, čo predstavuje otázku, ktorá spadá výlučne do práva Únie, Súdny dvor zohľadňuje všetky kritériá, akými sú jeho zriadenie zákonom, jeho trvalý charakter, záväzný charakter jurisdikcie, kontradiktórna povaha konania, použitie právnych predpisov orgánom, ako aj jeho nezávislosť (rozsudok *Belov*, C-394/11, EU:C:2013:48, bod 38 a citovaná judikatúra). Okrem toho vnútroštátne súdy sa môžu obrátiť na Súdny dvor, iba ak ide o prebiehajúce konanie, ktoré prejednávajú, a ak majú rozhodnúť v rámci konania, ktoré sa má ukončiť rozhodnutím s povahou súdneho rozhodnutia (pozri najmä rozsudky *Syfait a i.*, C-53/03, EU:C:2005:333, bod 29, a *Belov*, EU:C:2013:48, bod 39).
- 24 Vo veci samej z informácií poskytnutých vo vnútroštátnom rozhodnutí vyplýva, že arbitrážne súdy konajúce v daňových veciach sú zriadené na základe zákona. Arbitrážne súdy sú totiž súčasťou zoznamu vnútroštátnych súdov uvedeného v článku 209 Ústavy Portugalskej republiky. Okrem toho článok 1 zákonného dekrétu č. 10/2011 z 20. januára 2011 o právnom systéme daňovej arbitráže stanovuje, že daňová arbitráž je alternatívnou formou súdneho riešenia sporov v oblasti daní a článok 2 tohto zákonného dekrétu priznáva arbitrážnym súdom konajúcim v daňových veciach všeobecnú právomoc na posúdenie zákonnosti stanovenia akejkoľvek dane.
- 25 Navyše arbitrážne súdy konajúce v daňových veciach ako súčasť systému súdneho rozhodovania sporov v oblasti daní spĺňajú požiadavku trvalého charakteru.

- 26 Ako totiž uviedol generálny advokát v bode 37 svojich návrhov, hoci zloženie rozhodovacích senátov Tribunal Arbitral Tributário je dočasné a ich činnosť sa končí vydaním rozhodnutia, nič to nemení na skutočnosti, že Tribunal Arbitral Tributário ako súčasť uvedeného systému vykazuje trvalý charakter.
- 27 V súvislosti so záväzným charakterom jurisdikcie treba pripomenúť, že tento znak v rámci zmluvnej arbitráže chýba, pretože zmluvné strany nemajú ani právne, ani fakticky povinnosť predložiť svoje spory arbitrážnemu súdu a verejné orgány dotknutého členského štátu nie sú nijako zapojené do výberu arbitrážneho spôsobu rozhodnutia sporu ani nemajú možnosť *ex officio* zasiahnuť do priebehu konania pred arbitrom (rozsudok Denuit a Cordenier, C-125/04, EU:C:2005:69, bod 13 a citovaná judikatúra, ako aj uznesenie Merck Canada, C-555/13, EU:C:2014:92, bod 17).
- 28 Súdny dvor naproti tomu rozhodol o prípustnosti prejudiciálnych otázok, ktoré mu predložil arbitrážny súd zriadený na základe zákona, ktorého rozhodnutia boli pre účastníkov konania záväzné a ktorého právomoc nezávisela od dohody týchto účastníkov konania (uznesenie Merck Canada, EU:C:2014:92, bod 18 a citovaná judikatúra).
- 29 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 28 a 40 svojich návrhov, Tribunal Arbitral Tributário, ktorého rozhodnutia sú podľa článku 24 ods. 1 zákonného dekrétu č. 10/2011 pre účastníkov konania záväzné, sa odlišuje od arbitrážneho súdu v striktnom zmysle slova. Jeho právomoc totiž vyplýva priamo z ustanovení zákonného dekrétu č. 10/2011, a nezávisí teda od predchádzajúceho vyjadrenia vôle účastníkov konania, ktorí chcú, aby ich spory podliehali arbitráži (pozri analogicky rozsudok Danfoss, 109/88, EU:C:1989:383, bod 7). Pokiaľ sa teda daňovník rozhodne predložiť spor arbitrážnemu súdu konajúcemu v daňových veciach, má jurisdikcia Tribunal Arbitral Tributário podľa článku 4 ods. 1 zákonného dekrétu č. 10/2011 záväzný charakter pre daňovú a colnú správu.
- 30 Kontradiktórna povaha konania pred arbitrážnymi súdmi konajúcimi v daňových veciach je zaručená článkami 16 a 28 zákonného dekrétu č. 10/2011. Okrem toho podľa článku 2 ods. 2 tohto dekrétu arbitrážne súdy konajúce v daňových veciach „rozhodujú na základe právnych predpisov, pričom rozhodovanie na základe zásady rovnosti je vylúčené“.
- 31 Pokiaľ ide o nezávislosť arbitrážnych súdov konajúcich v daňových veciach, na jednej strane z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že arbitri tvoriaci Tribunal Arbitral Tributário, ktorému bol spor vo veci samej predložený, boli v súlade s článkom 6 zákonného dekrétu č. 10/2011 určení Conselho Deontológico do Centro de Arbitragem Administrativa (deontologická rada centra pre správnu arbitráž) z arbitrov uvedených v zozname, ktorý táto inštitúcia vypracovala.
- 32 Na druhej strane článok 9 zákonného dekrétu č. 10/2011 stanovuje, že arbitri sa musia riadiť zásadami nestrannosti a nezávislosti. Okrem toho článok 8 ods. 1 tohto zákonného dekrétu stanovuje, že výkonu funkcie arbitra bráni existencia akéhokoľvek rodinného alebo pracovného vzťahu medzi arbitrom a jedným z účastníkov konania. Tým je zaručené, že dotknutý arbitrážny súd je treťou stranou vo vzťahu k orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (pozri rozsudok RTL Belgium, C-517/09, EU:C:2010:821, bod 38 a citovanú judikatúru, ako aj uznesenie Devillers, C-167/13, EU:C:2013:804, bod 15).
- 33 Napokon z článku 1 zákonného dekrétu č. 10/2011 vyplýva, že arbitrážne súdy konajúce v daňových veciach rozhodujú v konaní, ktoré vedie k rozhodnutiu s povahou súdneho rozhodnutia.
- 34 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že vnútroštátny orgán, ktorý predložil návrh, vykazuje všetky znaky, ktoré sú potrebné na to, aby mohol byť považovaný za súdny orgán členského štátu v zmysle článku 267 ZFEÚ.
- 35 Súdny dvor má preto právomoc odpovedať na otázku, ktorú položil vnútroštátny súd.

O prejudiciálnej otázke

- 36 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či články 4 a 7 a článok 10 písm. a) smernice 69/335 bránia právnej úprave členského štátu, ktorá opätovne zavádza kolkovú daň na transakcie zvýšenia základného imania kapitálovej spoločnosti, ktoré boli takouto daňou zdaňované k 1. júlu 1984, ale ktoré boli od nej následne oslobodené.
- 37 Podľa Ascendi také transakcie, o aké ide vo veci samej, boli podľa uplatňovaného vnútroštátneho práva oslobodené od kolkovej dane už k 1. júlu 1984.
- 38 Z tohto hľadiska však treba pripomenúť, že nie je úlohou Súdneho dvora vyjadrovať sa v rámci prejudiciálneho konania k výkladu vnútroštátnych ustanovení ani posúdiť skutkový rámec sporu vo veci samej, táto úloha prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu (pozri rozsudky Angelidaki a i., C-378/07 až C-380/07, EU:C:2009:250, bod 48, ako aj van Delft a i., C-345/09, EU:C:2010:610, bod 114).
- 39 Zo znenia prejudiciálnej otázky však vyplýva, že vnútroštátna právna úprava také transakcie zvýšenia kapitálu, o aké ide vo veci samej, k 1. júlu 1984 zdaňovala kolkovou daňou vo výške 2 %.
- 40 Pokiaľ ide o otázku, či ustanovenia smernice 69/335 bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, treba najskôr uviesť, že táto právna úprava zdaňuje kolkovou daňou transakcie zvýšenia základného imania kapitálovej spoločnosti. Keďže sa týka tvorby a zvyšovania kapitálu ako takého, je táto kolková daň kapitálovou daňou v zmysle článku 1 smernice 69/335.
- 41 Za týchto podmienok výklad článku 10 smernice 69/335, ktorý sa týka len iných nepriamych daní než kapitálovej dane, nie je relevantný pre riešenie sporu vo veci samej.
- 42 V dôsledku toho treba konštatovať, že na transakcie dotknuté vo veci samej sa vzťahuje článok 4 ods. 1 písm. c) smernice 69/335. Rôzne zvýšenia základného imania dotknutej kapitálovej spoločnosti sa totiž uskutočnili „príspevkom aktív ľubovoľného druhu“ v zmysle tohto ustanovenia, t. j. konverziou pohľadávok akcionárov tejto spoločnosti na základné imanie z dôvodu, že akcionári pred týmito zvýšeniami uvedenej spoločnosti poskytli vedľajšie plnenia.
- 43 Toto ustanovenie v súvislosti s transakciami uvedenými v článku 4 ods. 1 smernice 69/335 stanovuje, že „budú podliehať kapitálovej dani“.
- 44 Bez ohľadu na znenie tohto článku 4 ods. 1 však z článku 7 uvedenej smernice vyplýva, že neexistuje povinnosť zdaníť kapitálovou daňou transakcie spadajúce pod článok 4 ods. 1.
- 45 Naopak, Súdny dvor rozhodol, že článok 7 ods. 1 smernice 69/335 ukladá členským štátom jednoznačnú a bezpodmienečnú povinnosť oslobodiť od kapitálovej dane transakcie, ktoré boli k 1. júlu 1984 oslobodené od dane alebo zdanené sadzbou 0,50 %, alebo menej (pozri rozsudky Optimus – Telecomunicações, EU:C:2007:366, bod 30, a Pak-Holdco, C-372/10, EU:C:2012:86, bod 28). Táto povinnosť spolu s ďalšími povinnosťami vyplývajúcimi zo smernice 69/335 zaväzujú Portugalskú republiku od 1. januára 1986, dátumu pristúpenia tohto štátu k Európskej únii.
- 46 V rozsahu, v akom transakcie spadajúce pod článok 4 ods. 1 smernice 69/335, o aké ide vo veci samej, podliehali k 1. júlu 1984 kapitálovej dani s vyššou sadzbou než 0,50 %, Portugalská republika podľa článku 7 ods. 2 tejto smernice mohla zachovať zdaňovanie tohto typu transakcií kapitálovou daňou aj po pristúpení k Únii 1. januára 1986 (pozri v tomto zmysle rozsudok Logstor ROR Polska, C-212/10, EU:C:2011:404, bod 34).
- 47 Na záver ešte treba preskúmať, či členský štát po tom, čo v roku 1991 upustil od vyberania kapitálovej dane z transakcií spadajúcich pod článok 4 ods. 1 smernice 69/335, mohol opätovne zaviesť takúto daň v roku 2001.

- 48 Keďže článok 4 ods. 1 a článok 7 ods. 1 a 2 smernice 69/335 sa výslovne nevzťahujú na prípad dane, ktorá bola najskôr zrušená a potom po 1. júli 1984 opätovne zavedená, treba na dotknuté ustanovenia uplatniť teleologický výklad, hľadajúc cieľ sledovaný týmito ustanoveniami.
- 49 Z druhého a tretieho odôvodnenia smernice 85/303 však vyplýva, že cieľom smernice 69/335 je obmedziť alebo dokonca zrušiť kapitálovú daň. Vzhľadom na tento cieľ z tohto tretieho odôvodnenia vyplýva, že členské štáty, ktoré sa nevzdali vyberania tejto dane, si môžu túto daň ponechať len vtedy, ak by v prípade zrušenia kapitálovej dane boli vystavené rozpočtovým ťažkostiam (pozri v tomto zmysle rozsudok Logstor ROR Polska, EU:C:2011:404, bod 36).
- 50 Odkaz na dátum 1. júl 1984 uvedený v článku 7 ods. 1 prvom pododseku smernice 69/335 neopravňuje členské štáty, ktoré na sporné transakcie uplatňovali kapitálovú daň s vyššou sadzbou než 0,50 %, aby ju opätovne zaviedli po tom, ako sa jej vzdali. Vôľou normotvorcu Únie totiž bolo zrušiť kapitálovú daň, pričom možnosť zachovať ju je len výnimkou odôvodnenou obavami členských štátov zo straty príjmov. Z tohto dôvodu by síce strata rozpočtových príjmov mohla odôvodniť zachovanie kapitálovej dane po 1. júli 1984, a to v medziach stanovených článkom 7 ods. 2 uvedenej smernice, avšak nemohla odôvodniť opätovné zavedenie takejto dane (pozri v tomto zmysle rozsudok Logstor ROR Polska, EU:C:2011:404, body 37 až 39).
- 51 Na rozdiel od toho, čo tvrdí portugalská vláda, sa povinnosť „standstill“ vyplývajúca zo smernice 69/335 týka tak transakcií uvedených v článku 4 ods. 2 tejto smernice, ako aj transakcií vymenovaných v článku 4 ods. 1 tejto smernice. V prípade, o aký ide vo veci samej, táto povinnosť totiž vyplýva z článku 7 ods. 1 a 2 smernice 69/335 vykladaného s ohľadom na cieľ tejto smernice. Ako vyplýva z bodu 45 tohto rozsudku, povinnosti vyplývajúce členským štátom z článku 7 smernice 69/335 sa týkajú akejkoľvek transakcie spadajúcej do pôsobnosti tejto smernice a v dôsledku toho akejkoľvek transakcie spadajúcej pod článok 4 uvedenej smernice bez ohľadu na to, či transakcie sú uvedené v odseku 1, alebo odseku 2 článku 4.
- 52 V dôsledku toho treba na položenú otázku odpovedať, že článok 4 ods. 1 písm. c) a článok 7 ods. 1 a 2 smernice 69/335 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát opätovne zaviedol kapitálovú daň z transakcií zvýšenia základného imania spadajúcich pod prvé z týchto ustanovení, ktoré podliehali takejto dani k 1. júlu 1984, ale následne boli od nej oslobodené.

O trovách

- 53 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 4 ods. 1 písm. c) a článok 7 ods. 1 a 2 smernice Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby členský štát opätovne zaviedol kapitálovú daň z transakcií zvýšenia základného imania spadajúcich pod prvé z týchto ustanovení, ktoré podliehali takejto dani k 1. júlu 1984, ale následne boli od nej oslobodené.

Podpisy